

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: סבטלנה	שם משפחה: ברנר
-----------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם פרטי ושם נעורים:	בלועזית Brener	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: ברנר
תאריך לידה: 1937	מין: ז / נ	בלועזית Sara
ארץ לידה: רומניה	בלועזית Beltzi	מקום לידה (ישוב, מחוז): בלצי
שם פרטי ושם נעורים של האם:		שם פרטי של האב:
שם נעורים של האישה:	(אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	
ארץ המגורים: רומניה	בלועזית Beltzi	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בלצי
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): סיביר		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור: 1945	מקום השחרור:	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	שנת עליה: 1995	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

<p align="center">אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):</p> <p>נא לכתוב בגוף ראשון</p>
<p>גרתי בבלצי שברומניה. היו לי אחות גדולה ואח קטן. לסבתי הייתה דירה טובה. הייתה לי ילדות מאושרת, לא זכור שהיו דברים מיוחדים שאהבתי לעשות. עד שנת 1941 היינו ברומניה.</p>
<p align="center">נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):</p>
<p>בשנת 1941 ברחנו מעיר מגורינו והתחלנו לנדוד ממקום למקום. הגענו ברכבת לסיביר. לא היו לי נעליים ונאלצתי ללכת יחפה בשלג. היינו רעבים כל הזמן, ונאלצנו לחיות בסתר. אבי לא היה איתנו במהלך המלחמה.</p>
<p align="center">אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ</p> <p>(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):</p>
<p>חזרנו לעיר בלצי ונפגשנו עם אבי. הוא התחיל לעבוד וקיבלנו מהעבודה שלו דירה קטנה. זה היה בשנת 1945. גם אחרי המלחמה לא היה אוכל. נאלצנו להתחיל מאפס, לא היה לנו דבר. התחתנתי בגיל 24 בערך.</p>
<p align="center">נא ספרי/י על חיך בארץ</p> <p>(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):</p>
<p>עליתי עם כל משפחתי בשנת 1995 בערך, והגענו ישר לחולון. בעלי ובני נפטרו. כעת אני גרה לבד בדירה שכורה בבת ים.</p> <p align="right">ראיון: ניר ציוני חולון. אוקטובר 2009</p> <p align="right">עריכה: אלינה נאור</p>